

הצבוע והבאר

אפריקה

חיות היער והסוואנה החליטו פעם
לחפור באר כדי שיוכלו לשתות מים
זכים.

האנטילופות באו לעבודה, הגיע גם
חזיר בר. הופיע הפנתר ובסוף בא גם
מלך החיות - האריה. נשכחו הויכוחים
והריבים. כולם עבדו בשמחה,
בחברות ובשלום. כולם רצו לשתות
מים קרירים ונקיים של הבאר.
באו גם הציפורים כדי לעזור בשירתן
- גם הציפורים רוצות לשתות את מי

הבאר השקופים והקרים.
רק הצבוע סירב לעזור בחפירת
הבאר.

"הבאר לא נחוצה לי" הוא הודיע
"יספיקו לי מים מכל שלולית
מזדמנת."
"לא רוצה - לא צריך" אמרו החיות

"אבל שים לב: לא ניתן לך לשתות
מים מהבאר שלנו."
הצבוע התיישב לא הרחק, בצל
הבאובב, הוא מצץ בעצלות מיץ של
מנגו עסיסי, חייך והסתכל מרחוק
איך החיות מזיעות תחת חום השמש
אפריקאית.
בסוף הבאר הייתה מוכנה. החיות
הכינו חגיגה קטנה. שלושה ימים
אכלו אננסים, מנגו, בננות ושתו את
מי הבאר הקרירים.
ביום הרביעי החיות התפזרו, כל אחת
לביתה. ואז הצבוע ניגש לבאר
והתחיל לשתות. שתה ולא יכול היה
להפסיק, כל כך טעימים וקרירים היו

המים.

אך אז ראה אותו הצב. הוא הרי זוחל בעשב גבוה ולא יכולים להרגיש בו. הצב סיפר הכל לחיות. החיות התרגזו והתחלו לשמור על הבאר שלהן על פי התור.

ביום ראשון שמר על הבאר חזיר הבר הפראי. השמש יקדה ומילאה את הסוואנה בחום. הצבוע הגיע אל הבאר עם שני דלועים. דלוע אחד ריק, שני מלא בירת דוחן. "הי חזיר!" קרא הצבוע.

"מה קרה?" שעל בעצלות חזיר בר. "תטעם ממה שאני שותה - הושיט לו הצבוע את הדלוע עם הבירה - "טעים

יותר ממי הבאר שלכם."

החזיר טעם. הבירה נראתה לו טעימה.

"שתה, חזיר, שתה" האץ בו הצבוע "אתן לך את כל הדלוע"

ובאותו הזמן הוא הוריד את הדלוע השני לתוך מי הבאר, מילא אותו

"נענש מספיק" אמר "רק גירשו אותו
מהמקום הזה."
החיות רדפו את הצבוע מהיער, מעל

וברח.
למחרת הפנתר שמר על הבאר. גם
הוא טעם בירה והצבוע הצליח לרמות
גם אותו.
אבל ביום השלישי בא תורו של התנין
לשמור על הבאר. התנין ניכנס
פנימה, הסתתר בבאר וחיכה. הצבוע
בא שוב עם שני דלועים. הסתכל
סביב, הריח - לא ראה נפש חיה. אבל
כשרק שאב קצת מים התנין תפס
אותו ברגל. הצבוע התחיל לצעוק כך
שכל היער שמע, אבל התנין החזיק
חזק עד שהתאספו כל החיות.
הוא נשאר בלי זנב והיה נשאר גם
בלי ראש אילו לא הצב הזקן.

הסוואנה ועד המדבר סהרה החם
ומלא האבק. בסוף עצרו על החול
היבש.

"כאן תמשיך לחיות" אמרו "ואם
תופיע בסביבה שלנו, תישאר בלי
ראש!"

ומאז הצבוע מפחד להגיע ליער
ולסוואנה.

